

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.3735/105/2009

DECIZIA NR. 1958
Sedința publică din data de 22 noiembrie 2010

Președinte - *[Signature]*
Judecător - *[Signature]*
Judecător - *[Signature]*
Grefier - *[Signature]*

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de reclamantul ~~MIHAI GAVIN~~, domiciliat în ~~PLOIEȘTI, str. Mihai Viteazul, nr. 10, județul Prahova~~, împotriva sentinței nr.265 din data de 20 mai 2010, pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu părâtele **DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA**, cu sediul în Ploiești, str.Aurel Vlaicu, nr.22, județul Prahova, **DIRECTIA JUDETEANA PENTRU ACCIZE SI OPERATIUNI VAMALE PRAHOVA**, cu sediul în Ploiești, Parcul Industrial, DN. 72 Ploiești-Târgoviște, județul Prahova, **DIRECTIA GENERALA A VAMILOR**, cu sediul în București, Sector 1, str. Matei Milo, nr. 13, **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în București, Sector 5, str. Apolodor, nr. 17.

Recursul este timbrat cu taxă judiciară de timbru, respectiv taxă judiciare de timbru în quantum de 2.00 lei, potrivit chitanței nr.240472 și 6.10.2010 și timbru judiciar în valoare de 0,15 lei, care au fost anulate de instanță și atașate la dosar.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns recurrentul-reclamant ~~MIHAI GAVIN~~, asistat de avocat ~~DR. IRINA NICOLESCU~~, potrivit împuñnicirii avocațiale aflată la fila 26 din dosar, lipsind intimatele-părâte DGFP Prahova, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Prahova și Directia Generală a Vămilor și Ministerul Finanțelor Publice.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apărătorul recurrentului solicită încuviințarea probei cu înscrisuri noi, prin care face dovada că reclamantul nu se afla în țară la data de 28.12.2003, s-a întors în țară în august 2005, pentru a-și reînnoi pașaportul, întrucât expira perioada de valabilitate, în acest sens, depune la dosar xerocopii de pe pașaport, dovezi ce vizează intrarea și ieșirea din țară a acestuia. De asemenea, arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Curtea, constatănd pertinentă, concludentă și utilă cauzei proba cu înscrisuri solicitată de recurrentul-reclamant, în conformitate cu dispozițiile art. 305 C.pr.civilă o încuviințează, totodată, luând act de susținerile apărătorului recurrentului, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbaterea recursului.

Avocat ~~DR. IRINA NICOLESCU~~, pentru recurrentul-reclamant ~~MIHAI GAVIN~~, învederează faptul că a criticat sentința Tribunalului Prahova pentru nelegalitate și netemeinicie, întrucât în mod greșit instanța de fond a reținut că reclamantul nu a făcut dovada faptului că acesta nu se afla în țară. Reclamantul avea în Italia un

contract de muncă pe o perioadă nedeterminată, iar referitor la înscrisurile doveditoare depuse la dosar, prima instanță face doar o vagă referire la pașaport, respectiv că nu rezultă din conținutul acestuia că la momentul comunicării prin poștă și al publicării anunțului reclamantul s-ar fi aflat în străinătate, însă, în pașaport nu se putea trece data la care acesta a fost citat. Mai mult, nu putea din Italia să citească cotidienele locale ca să poată avea cunoștință de anunțul publicat.

În consecință, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea sentinței și, rejudicând cauza, pe fond admiterea excepției prescripției invocată de către reclamant, și supra căreia prima instanță nu s-a pronunțat. Fără cheltuieli de judecată.

C U R T E A

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr. 3735/105/2009 și ulterior precizată, reclamantul ~~Valeriu Ionescu~~ a solicitat, în contradictoriu cu DGFP Prahova, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Prahova, Direcția Generală a Vămilor și Ministerul Finanțelor, anularea extrasului de cont emis la 20.10.2008, a actelor constatatoare nr. 496/30.09.2004 și 507/1.10.2004, a deciziei nr. 7 /2009 și a deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesori aferente obligațiilor fiscale nr. 332-337/1.03.2007 și nr. 1110-1112/4.10.2007 , precum și exonerarea de plată a sumei de 12027 lei.

În motivarea cererii, s-a arătat că în luna septembrie a introdus în țară două mașini pentru care a achitat drepturile vamale în data de 19.10.2001, respectiv pentru Opel Vectra, suma de 30.491.964 ROL prin chitanță vamală nr. 486A și pentru Ford Escort, suma de 30.413.659 ROL prin chitanță nr. 489A.

Ulterior, autovehiculele au fost înmatriculate, radiate și înstrăinate, iar la data de 28.10.2008, reclamantul a fost înștiințat prin extrasul de cont nr. 17713 din 20.10.2008, că are de achitat suma de 12027 lei, reprezentând recalculare drepturi vamale și penalități, că nu a luat cunoștință anterior de actele constatatoare întocmite de Direcția Generală a Vămilor, ci doar în momentul comunicării extrasului de cont, astfel că nu este culpa reclamantului pentru recalcularea taxelor vamale și neplata penalităților de întârziere.

Reclamantul a mai învaderat că în temeiul Legii 554/2004 s-a adresat părâtei, solicitând revocarea actului administrativ, însă prin decizia nr.7/23.01.2009, contestația sa i-a fost respinsă, că reclamantul nu avea posibilitatea să ia la cunoștință nici de scrisorile recomandate și nici de anunțul din ziarul local, întrucât el lucrează de mai mulți ani în Italia, precum și că la data comunicării extrasului era împlinit termenul de prescripție de 5 ani prevăzut de art. 187 alin. 1 din Legea nr.141/1997 și termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită prevăzut de art. 127 alin. 1 din OG nr. 92/2003.

Părâta DGFP Prahova a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția inadmisibilității acțiunii pentru suma de 5623 lei – reprezentând majorări de întârziere aferente obligațiilor vamale stabilite prin actele constatatoare nr. 496/2004 și 507/2004- , având în vedere că nu se contestă deciziile referitoare la aceste obligații de plată, ci extrasul de cont în care sunt înscrise aceste majorări, extras care nu

rezintă un act administrativ fiscal și care nu poate fi contestat conform art. 205 și următoarele și OG nr. 92/2003, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La termenul de judecata din data de 23.03.2010 , tribunalul a invocat din oficiu excepția inadmisibilității cererii de anulare a extrasului de cont nr. 17713/2008 emis de către DGFP Prahova, excepție pe care a pus-o în discuția părților prezente și pe care ulterior a admis-o, respingând cererea menționată, ca inadmisibilă, motivat în esență de faptul că extrasul de cont nu este un act administrativ fiscal, în sensul art. 41 și următoarele din OG nr. 92/2003, întrucât prin acesta nu se nasc, modifică sau sting raporturi juridice de drept fiscal, ci este un înscris cu rol probator, care atestă la un moment dat existența unor creațe fiscale ale contribuabilului (creațe stabilite prin acte administrative fiscale).

La termenul de judecată din 13.05.2010 , tribunalul a pus în discuție excepția inadmisibilității acțiunii pentru suma de 5623 lei – reprezentând majorări de întârziere aferente obligațiilor vamale stabilite prin actele constatatoare nr. 496/2004 și 507/2004-, față de care a rămas apoi în pronunțare alături de fondul cauzei.

După adminisrarea probei cu înscrisuri, prin sentința nr.265 din 20 mai 2010, Tribunalul Prahova a respins excepția inadmisibilității acțiunii (pentru suma de 5623 lei, reprezentând majorări de întârziere aferente obligațiilor vamale stabilite prin actele constatatoare nr. 496/2004 și 507/2004), invocată de către părăță și a respins acțiunea formulată de reclamantul ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, în ceea ce privește excepția inadmisibilității, prin decizia nr. 7/23.01.2009, s-a respins contestația reclamantului pentru suma de 5623 lei, ca inadmisibilă, motivat în esență de faptul că reclamantul nu a înțeles să conteste deciziile prin care au fost instituite obligațiile de plată accesori.

De asemenea, tribunalul a reținut că instanța de contencios administrativ poate fi investită conform art. 218 alin.2 din OG nr. 92/2003, cu o contestație îndreptată împotriva deciziei de soluționare a contestației formulată potrivit procedurii prev. de art. 205 și următoarele C.pr.fiscală.

S-a constatat că părăța a invocat excepția inadmisibilității precizată, motivat de faptul că nu se pot ataca direct în fața instanței deciziile referitoare la obligațiile de plată accesori aferente obligațiilor fiscale nr.332-337/1.03.2007 și nr. 1110-1112/4.10.2007, câtă vreme acestea nu au fost contestate și nu s-a parcurs procedura prealabilă de contestare a acestora conform art. 205 și urm. c.p. fiscală.

Tribunalul a apreciat că atât timp cât suma de 5623 lei (și implicit deciziile prin care aceasta a fost stabilită) a făcut obiectul deciziei de soluționare a contestației nr. 7/2009, organul de soluționare a contestației pronunțându-se asupra ei (în sensul respingerii ca inadmisibilă) și cât timp decizia nr.7/2009 a fost contestată în fața instanței de contencios administrativ, părăța nu poate invoca excepția inadmisibilității menționată anterior, întrucât se examinează aspectul invocat pe cale de excepție, cu ocazia verificării legalității și temeinicieei deciziei nr. 7/2009.

Pe fondul cauzei, prima instanță a reținut că la data de 19.10.2001, reclamantul a prezentat în vamă un autoturism marca Opel Vectra și unul marca Ford Escort, prezentând certificatele EUR 1 nr. BA905746 și BA 905740, în baza căror autoturismele au fost considerate produse originare din CE, iar operațiunea de import

a fost finalizată prin chitanțele vamale nr. 486A și 489 A, ambele din 19.10.2002, prin care reclamantul a achitat obligații vamale în sumă totală de 6082 lei.

În urma controlului vamal ulterior efectuat conform art. 61 din Legea 141/1997, s-a constatat că în mod eronat autovehiculelor reclamantului le-au fost acordat tarif vamal preferențial (adresele ANVM nr. 34399/2004 și nr. 34458/2004), astfel că s-a procedat la recalcularea drepturilor vamale de import aferente celor două autoturisme, prin calcularea taxelor vamale în cotă de 30 %, întocmindu-se actele constatatoare nr. 496/2004 și 507/2004, prin care s-a stabilit o diferență de plată în sumă totală de 6404 lei.

Tribunalul a mai reținut, din înscrisurile depuse la dosar de DGFP Prahova, că actele constatatoare precizate au fost comunicate reclamantului cu scrisoare recomandată AR nr. 25298/24.01.2005, însă plicul a fost returnat cu mențiunea „neprezentat”, astfel că organele fiscale, potrivit art. 43 alin. 3 din OG nr. 92/2003 au publicat anunțul nr. 4349 din 28.02.2005 în cotidianul local Prahova. Ulterior, la 20.10.2008, DJACV Prahova a transmis reclamantului extrasul de cont nr. 17713, în care sunt cuprinse obligații vamale datorate de acesta, în sumă totală de 12027 lei (6404 + 5623 lei reprezentând majorări de întârziere aferente). La 28.11.2008 reclamantul a contestat actele constatatoare nr. 496/2004 și 507/2004, iar prin decizia nr. 7 din 23.01.2009, contestația sa a fost respinsă ca nedepusă în termenul legal pentru suma de 6404 lei – reprezentând obligații vamale (taxe vamale, accize și TVA de plată) - și ca inadmisibilă pentru suma de 5623 lei precizată anterior.

S-a mai reținut de prima instanță, cu privire la legalitatea și temeinicia deciziei de soluționare a contestației nr. 7/2009, că reclamantul nu a formulat contestația în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG nr. 92/2003, termen care s-a sfârșit la data de 4.04.2009, contestația fiind depusă la 28.11.2008.

În ceea ce privește modalitatea de comunicare a actelor constatatoare, tribunalul a reținut din înscrisurile depuse la dosar, că acestea au fost comunicate prin scrisoare recomandată reclamantului, însă acesta nu s-a prezentat să le ridice, astfel că în mod corect s-a procedat la comunicarea prin publicitate a acestora, potrivit art. 43 alin. 3 din OG nr. 92/2003.

Tribunalul a mai reținut că reclamantul a invocat faptul că nu s-a aflat în țară în perioada respectivă, depunând la dosar înscrisuri în acest sens, însă, din copia pașaportului depusă la dosar nu rezultă că la momentul comunicării prin poștă și al publicării anunțului reclamantul s-ar fi aflat în străinătate, astfel că față de susținerile sale devin incidente disp. art. 1169 cod civil, astfel că necontestarea actelor constatatoare în termenul prev. de art. 207 alin. 1 din OG nr. 92/2003 este imputabilă exclusiv reclamantului, precum și că a intervenit sanctiunea decăderii reclamantului din dreptul de a contesta aceste acte administrativ fiscale, sanctiune expres prevăzută de dispozițiile menionate. Astfel, s-a concluzionat că în mod corect DGFP Prahova a respins contestația formulată de către petent pentru suma de 6404 lei, ca nefiind depusă în termenul legal.

Cât privește suma de 5623 lei, reprezentând majorări de întârziere aferente obligațiilor vamale stabilite prin deciziile referitoare la obligațiile de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale nr. 332-337/1.03.2007 și nr. 1110-1112/4.10.2007, tribunalul a reținut că în mod corect DGFP Prahova a apreciat că reclamantul nu a

contestat actele administrativ fiscale prin care au fost stabilite aceste obligații fiscale, ci doar extrasul de cont nr. 17713/2008 – față de care instanța a reținut (ca și părâta) că nu este act administrativ fiscal.

Tribunalul a mai reținut că, atât timp cât extrasul de cont conținea în mod distinct și în mod detaliat numărul deciziilor și natura creației fiscale stabilite prin acestea, este culpa exclusivă a reclamantului că nu a înțeles să respecte procedura prevăzută de art. 205 și urm. din OG 92/2003, respectiv să conteste aceste decizii – ca acte administrativ fiscale. Ca urmare, nefiind contestate deciziile prin care s-au stabilit, în mod corect părâta a apreciat că nu se poate pronunța asupra majorărilor de întârziere aferente obligațiilor vamale, respingând contestația pentru suma de 5623 lei, ca inadmisibilă.

De asemenea, tribunalul a reținut că, în condițiile respectării procedurii prev. de art. 205 și urm. din OG nr.92/2003, reclamantul are posibilitatea să conteste deciziile referitoare la obligațiile de plată accesori aferente obligațiilor fiscale nr. 332-337/1.03.2007 și nr. 1110-1112/4.10.2007, prezenta hotărâre neavând autoritate de lucru judecat asupra acestora.

Fată de soluția pronunțată prin decizia de soluționare a contestației, tribunalul a concluzionat că nu se poate pronunța asupra prescripției invocată de către reclamant, aceasta încrucișând organele fiscale nu au analizat fondul contestației, respectiv legalitatea și temeinicia raporturilor juridice fiscale contestate, tardivitatea și inadmisibilitatea contestației împiedicând analiza menționată.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, întemeiat fiind pe disp.art. 304 pct.9 Cod pr.civilă.

În motivarea recursului, s-a arătat că în luna septembrie 2001, recurrentul a introdus în țară două mașini pentru care a achitat drepturile vamale în data de 19.10.2001, respectiv pentru Opel Vectra suma de 30.491.964 ROL, prin chitanță vamală nr.486 A și pentru Ford Escort suma de 30.413,659 ROL, prin chitanță nr.489 A, iar la aceste sume a fost stabilită taxa vamală și în conformitate cu disp. art. 141 din Codul vamal, datoria vamală a luat naștere în momentul înregistrării declarației vamale nr.486 A și 489 A, la data de 19.10.2001.

De asemenea, art. 187 alin.1 din Codul vamal, aprobat prin Legea nr.141/1997, prevede ca termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.

La data comunicării actului constatator, respectiv 28 oct.2008, era împlinit termenul de prescripție de 5 ani, de la data înregistrării și acceptării declarației vamale. În consecință, nu se mai poate pretinde această datorie vamală, încrucișând stingerea acesteia s-a făcut conform art. 165(1) lit.d din Codul vamal, prin împlinirea termenului de prescripție extinctivă. Având în vedere că datoria vamală în sumă de 12027 RON își are izvorul în declarația vamală nr.486 A și 489 A din 19.10.2001, la data actului constatator, respectiv, 28.10.2008 era împlinit termenul de prescripție de 5 ani.

S-a mai susținut de către recurrent că a luat cunoștință de actele constatatoare întocmite de Direcția Generală, abia în momentul în care a primit extrasul de cont, respectiv 28.10.2008, prin actele pe care le-a depus, respectiv copie pașaport, contract

de muncă, acte medicale, a dovedit că nu se afla în țară în perioada în care se pretinde că a fost înștiințat.

Instanța de fond în mod greșit a reținut că nu a făcut dovada, întrucât nu este menționată data pe pașaport, însă din actele pe care le-a depus, altele decât copia pașaportului, rezultă cu certitudine că nu se afla în țară la vremea respectivă, faptul că a fost citat în ziare local, nu poate fi considerată o înștiințare, câtă vreme nu se afla în țară și nu avea nici interdicție de a părăsi țara.

În motivarea deciziei nr.7 din 23.01.2009, se menționează că în mod eronat s-a acordat regim preferențial în sensul calculării taxelor vamale, eroare observată la 3 ani după ce a achitat taxele ce i-au fost solicitate, astfel că nu i se poate imputa nici culpa și nici rea sau credință și nu poate fi obligat la plata atât a diferenței, cât și a penalităților de întârziere, având în vedere că în mod eronat s-a calculat și acordat alt procent.

Curtea analizând actele și lucrările dosarului, motivele de recurs și dispozițiile legale în materie, urmează să respingă recursul ca nefondat pentru considerentele ce se vor arăta în continuare:

Reclamantul ..., în anul 2001 a introdus în țară două mașini pentru care a achitat taxe vamale, însă ulterior, organele vamale au procedat la recalcularea obligațiilor fiscale emițând extrasul de cont nr.17713/20.10.2008, pentru suma de 12.027 lei, în baza actelor de constatare nr.496/30.09.2004 și nr.507/1.10.2004.

În data de 28.11.2008, reclamantul a contestat actele constatatoare de mai sus, iar prin Decizia nr.7/23.01.2009 a DGFP Prahova s-a respins contestația ca nedepusă în termen legal pentru suma de 6404 lei, reprezentând obligații vamale (taxe vamale, accize și TVA de plată) și ca inadmisibilă pentru suma de 5623 lei, reprezentând majorări de întârziere, aceste două sume totalizând 12.027 lei.

Așa cum bine a motivat prima instanță, recurentul nu a formulat contestație în termenul legal prev. de art. 207 alin.1 din OG nr.92/2003 privind procedura fiscală, iar necontestarea în termen conduce la decăderea din dreptul de a contesta actele administrative fiscale.

Împrejurarea invocată de reclamant că nu s-a aflat în țară în perioada respectivă, nu-l poate exoneră de răspundere, cât timp acesta are domiciliul în țară. Împrejurarea că acesta se afla în străinătate nu are relevanță juridică.

Astfel, reclamantul trebuia să dea dovadă de diligentă și să împuternicească o anumită persoană să se ocupe de eventuala corespondență pe care o primește la domiciliu, în lipsa sa din țară, de aproximativ trei ani.

Ca atare, motivele de recurs invocate de reclamant sunt nefondate, implicit prescripția dreptului de a cere plata taxelor vamale, deoarece aceasta din urmă se putea analiza numai în situația în care contestația sa ar fi fost depusă în termen legal.

Cum accesoriile urmează calea principalului, Curtea va constata că în mod legal și temeinic prima instanță a respins ca neîntemeiată în totalitate acțiunea, respectiv atât pentru obligații vamale, cât și pentru majorări de întârziere.

Așa fiind, față de situația de fapt și de drept supusă judecății, Curtea văzând și disp. art. 312 (1) Cod pr.civilă, va respinge recursul ca nefondat.

*PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:*

Respinge, ca nefondat, recursul formulat de reclamantul domiciliat în Ploiești, str. Matei Mila, nr. 19, județul Prahova, împotriva sentinței nr.265 din data de 20 mai 2010, pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu părâtele **DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA**, cu sediul în Ploiești, str.Aurel Vlaicu, nr.22, județul Prahova, **DIRECTIA JUDETEANA PENTRU ACCIZE SI OPERATIUNI VAMALE PRAHOVA**, cu sediul în Ploiești, Parcul Industrial, DN. 72 Ploiești-Târgoviște, județul Prahova, **DIRECTIA GENERALA A VAMILOR**, cu sediul în București, Sector 1, str. Matei Milo, nr. 13, **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în București, Sector 5, str. Apolodor, nr. 17.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 noiembrie 2010.

Președinte,

C. M. Iancu

Judecători,

*Fiind în concediu de odihnă,
prezenta se semnează de
Președintele instanței.*

Grefier,

M. C. Popescu

Red. D.R.

Tehnored.M.A.

7 ex./21.12.2010

d.f. 3735/105/2009

j.f.

Operator de date cu caracter personal

Nr. notificare 3120

